

MAKAY IDA

Kivégzés

A hadnagy int.
 A falnak fordulunk.
 A kegyelem
 A tüzet kiáltja.
 Egy arcot nagyít
 fönnakadt szemünk.
 Az egyetlen név
 feszül még a szájban.

A völgy ágyán

Itt senki már. Elnyújtózom
 A csönd alatt.
 Zuhognak rám a függőleges
 sugarak.
 Fekszem égő tűi alatt.
 A völgy ágyán nyilazó fényben.
 — Aki már semmire se vár —
 Magához hív, s nem ereszt el,
 Magába old, ölel a nyár.